

stvo zdravotnictví zaznamenalo téměř 11 500 podezřelých případů cholery a 105 úmrtí. Loni za tu samou dobu přitom mělo přehled o 3 772 případech a 28 úmrtích. Cholera řadí zejména na západu země a v oblasti Artibonite. Letošní čísla se blíží počtu nakažených v první třetině roku 2012, kdy byla epidemie cholery na vrcholu.

Nemoc se šíří díky velmi špatným hygienickým podmínkám. „Šíření cholery způsobuje znečištěná voda, která je na Haiti velkým problémem. Tamní obyvatelé sužuje nedostatek vody, chybí tam také zdravotní péče,“ přiblížila humanitární pracovnice při Arcidiecézní charitě Olomouc Kristýna Lungová. Podle ní je celá země nestabilní. Kromě epidemie cholery tam může kdykoli propuknout povstání nebo přijít další přírodní katastrofa. Haiti se totiž potýká s každoročními hurikány. „Za nestabilitu Haiti mohou také dosud nevyřešené zákony, které se týkají vlastnictví půdy. Lidé si ji nemohou koupit a tím pádem tam postavit své domy, usadit se. Na mrtvém bodě stojí i stavba nemocnic, škol a dalších důležitých institucí,“ upozornila Lungová.

Zemětřesení v roce 2010 padlo za oběť přes 220 000 lidí, dalších víc jak 8000 zemřelo při epidemii cholery, která vypukla brzy poté.

Arcidiecézní charita Olomouc úzce spolupracuje přímo s Haitřany, kteří tamní situaci znají a dokážou získané peníze a další pomoc efektivně rozdělit. „Úspěšný je třeba projekt Adopce na dálku, kdy dárci přispějí 6 500 korunami každý rok na vzdělání jednoho dítěte a stanou se tak jeho průvodci při studiu. Je to velmi důležité, protože polovina obyvatel Haiti je negramotná. Dětem je tak odeprána šance zlepšit svůj život,“ pokračovala Lungová s tím, že v současnosti je do adopce zapojeno přes 300 pravidelných českých dárců. Mezi nimi jsou kromě jednotlivců také firmy, školy či celé obce. Arcidiecézní charita Olomouc pomáhá i starým lidem, kteří nemají rodinu, která by se o ně postarala. Tito Haitřané obdrží jednorázové finanční příspěvky. Charita dále pomáhá stavět odolné plechové střechy u lehkých příbytků, které snadno podléhají zkáze.

Za posledních deset let, co Arcidiecézní charita Olomouc na území Haiti působí, se podařilo postavit a zabezpečit chod (včetně kvality vyučování, zásob učebnic i jednoho teplého jídla denně) školy v Baie de Henne, kam nyní dochází přes 350 dětí. Za peníze Čechů se podařilo postavit i novou školu v Gonaives, kam přichází denně více jak 650 žáků, v tomto centru funguje i poradna pro podvyživené matky s dětmi či rehabilitační oddělení pro handicapované. „Ve všech těchto institucích jsou zaměstnaní lidé, takže zvyšujeme i počet pracovních míst. A pomáháme dalšími způsoby. Snažíme se připravit Haitřany na to, aby se nastartovali do života, aby se jejich země začala rozvíjet,“ dodala Lungová.

V současnosti Arcidiecézní charita Olomouc plánuje projekt praktické školy. Ta by měla začít fungovat ve vystavěném druhém patře školy v Baie de Henne. Haitřané se tam naučí moderním technikám rybolovu, zemědělství, mechanice, šití či základům podnikání.

opa

Jak můžete pomoci:

Adopce na dálku - 6 500 Kč - studium, učební materiál, 1 teplé jídlo denně/ celý rok

Vzděláním ke změně - Číslo účtu: 43-9935450227/0100, Variabilní symbol: 55555

Darujeme střechu nad hlavou - Číslo účtu: 43-9935450227/0100, Variabilní symbol: 88888

Dobrovolnická činnost - překlady z češtiny do francouzštiny a naopak

Více se dozvíte na www.haiti.cz.

Kristýna Lungová spolu s indickými misionářkami, které se starají o školu, rehabilitační a nutriční centrum v Gonaives.

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Duben 2015

Nepálem otřásl 25. dubna ničivé zemětřesení o síle 7,9 stupně Richterovy škály. Neštěstí si vyžádalo již více než 3 700 obětí na životech (zraněných je asi 6 500 – údaje k 27. 4.) a způsobilo velké materiální škody především v oblasti severozápadně od Kathmandu. Podle odhadů jde o nejhorší zemětřesení v Nepálu za posledních 80 let. Česká Charita vyhlásila finanční sbírku a uvolnila částku 200 000 Kč. Bližší informace str. 12. ...

Foto AP

obsah

Duchovní slovo:

Letos uplyne 100 let od genocidy Arménů v Turecku2

Zprávy z diecéze:

Jak efektivně a profesionálně zvládnout konflikt3

Blahopřání k narozeninám3

Z F/OCH:

Bystřice p. H., Nový Hrozenkov, Olomouc, Svitavy, Šternberk,

Uherský Brod, Uherské Hradiště, Vsetín, Zlín3-10

CARITAS – VOŠs Olomouc:

Přivítali jsme návštěvu z USA10

Je potřeba budovat profesní hrdost11

Svět na talíři - MEXIKO12

Humanitární pomoc:

Charitní týmy pomáhají obětem zemětřesení v Nepálu12

ACHO posílá do Nepálu 100 tisíc korun13

Rozhovor s pracovníkem Charity Nepál Prakashem Khadhou14

Charitní pracovníci dorazili do odlehlých oblastí v Nepálu14

V Kathmandu vyrostlo provizorní stanové městečko14

Pomoc se dostává do nepálských vesnic15

Haiti - cholera řadí i pět let po ničivém zemětřesení15

Informace Arcidiecézní charity Olomouc, duben 2015 (jen pro vnitřní potřebu)

Kontakt: ACHO, Křížkovského 6, 779 00 Olomouc, tel.: 585 229 380, e-mail: pirnik1@gmail.com

Grafická úprava a sazba: Exa Print Design, s. r. o., Uzávěrka tohoto čísla 5. 4. 2015. Uzávěrka příštího čísla 5. 5. 2015

DUCHOVNÍ SLOVO

Letos uplyne 100 let od genocidy Arménů v Turecku

V 19. století přitahovala Arménie pozornost nejen Ruska, ale také dalších západních zemí. Arméni se snažili v rámci Turecka zlepšit svůj osud. Nejhorší podmínky měli Arméni ve vlastní Arménii, z větší části vinou arménsko-kurdských sporů. Muslimové se mohli odvolávat k muslimským soudům, kde se ale svědectví nemusilma nepřipouštět. Křesťanům se zakazovalo nosit zbraně, bylo tedy těžké se bránit. Navíc platili křesťané vyšší daně než muslimové. Arméni museli také poskytovat volná zimní pastviště Kurdům...

V lednu 1915 se turecká III. armáda střetla s ruskými vojsky na arménském území a byla u Sarikamiše (jihozápadně od města Kars, padlo zde 75 tisíc vojáků a dalších 75 tisíc jich zde za extrémní zimy umrzlo) zničena. Arméni byli neoprávněně obviněni z toho, že byli příčinou této tragické a nenahraditelné turecké porážky. Strana Jednota a Pokrok začala připravovat genocidu, jakou Arménie nepamatovala. Z bývalých kriminálních byly vytvořeny vojenské oddíly, tzv. čete. 60 tisíc Arménů, sloužících v osmanské armádě, bylo okamžitě demobilizováno a organizováno v únoru 1915 do pracovních skupin, a v dubnu téhož roku zmasakrováno. Turecká komanda od května 1915 deportovala Armény žijící ve východních provinciích směrem ke koncentračnímu táboru v Aleppu v dnešní Sýrii. Většina z nich tento transport, při drastických podmínkách, které panovaly (hlad, žízeň, nemoci), nepřežila. Ti, kteří měli větší předpoklady k přežití (mladí muži), byli odvedeni opodál a rovnou popraveni. Významní lidé byli popraveni ještě před vydáním příkazu k deportaci. Ti, kteří přežili přesun do Aleppa, byli v další etapě posláni přes Syriskou poušť do tábora Deir az-Zor v Mezopotámii a pokud i to přežili, vyhnali je do pouště, kde neměli nejmenší šanci přežít bez vody a bez potravin. Arménská inteligence, žijící v Istanbulu a dalších městech, byla zatčena a popravena 24. dubna 1915. Pouze malé části Arménů se podařilo vyhlazování uniknout. Své útočiště našli v Egyptě, Sýrii nebo na Kypru. Zachráněných bylo asi 600 000 lidí, ovšem odhady obětí na životech se pohybují kolem 1,8 miliónu. V roce 1987 byly tyto masakry označeny Evropským parlamentem za první genocidu ve 20. století. Turecká vláda v podstatě do současné doby vůbec nepřipustila, že by k nějakým takovým událostem vůbec kdy došlo. 24. duben, den, kdy byli zatčeni předáci arménské komunity, je Dnem arménských mučedníků.

Zdroj: www.dejiny.cz/armenie/genocida-armenu.html

Papež František na tuto tragickou událost vzpomněl při nedávném setkání s biskupy, účastníky patriarchální synody arménsko-katolické církve, konané v Římě.

„Budeme se přimlouvat za zemřelé syny a dcery vašeho milovaného lidu, kteří před sto lety padli za oběť. Budeme vzývat Boží milosrdenství, abychom s jeho pomocí, v lásce k pravdě a spravedlnosti, zacelili každou ránu. A také aby nám pomohlo usplnit konkrétní gesta smíření a pokoje mezi národy, které dosud nedokáží dospět k rozumnému konsensu při výkladu těchto smutných událostí,” komentoval papež silně odlišné názory na pojmání arménské genocidy v Turecku a jiných zemích. S hořkostí se pak zmínil o nemnoha územích, která před sto lety byla jistým útočištěm pro nevelký počet přeživších.

Patřilo k nim také Aleppo, kterému nyní hrozí, že jej křesťané, a to nejenom arménští, zcela opustí, dodal Svatý otec.

„Váš národ, který podle tradice jako první roku 301 konvertoval ke křesťanství, má dvoutisícileté dějiny a uchovává obdivuhodné duchovní a kulturní bohatství, k němuž se poji schopnost opětovně povstat po mnoha pronásledováních a zkouškách, kterým byl vystaven. Vyzývám vás, abyste byli stále vděční Pánu za to, že vás uschopnil k věrnosti sobě i v těch nejtěžších časech. Kromě toho je důležité, abyste od Boha žádali dar moudrosti srdce. Vzpomínka na sté výročí obětí nás staví před temnoty, které halí *mysterium iniquitatis*.” Toto tajemství zla a špatnosti je podle Františka možné chápat pouze následovně:

„Jak říká evangelium, v nitru lidského srdce se mohou rozpoutat nejtemnější síly, které jsou schopny dospět k tomu, že systematicky programují bratrovu zkázu, považují jej za nepřítele, protivníka, či dokonce jedince zbaveného lidské důstojnosti. Avšak věřící člověk, který si klade otázky o zlu, jehož se lidé dopouštějí, je zároveň uváděn do tajemství účasti na vykupitelském umučení. Nemálo synů a dcer arménského národa bylo schopno pronášet Kristovo jméno až do prolití krve nebo až do smrti vyčerpáním při nekonečném exodu, ke kterému byli donuceni.”

„Protrpěné stránky dějin vašeho lidu jsou v určitém smyslu pokračováním Kristova utrpení, avšak na každou z nich byl vložen zárodek jeho Zmrtvýchvstání. Kéž jako pastýři nikdy neochabujete v tom, abyste svůj lid vychovávali k výkladu skutečnosti z nového pohledu. Takto budete moci každý den vyslovit: Můj národ není jenom lidem trpícím v Kristu, nýbrž především národem těch, kdo byli v Kristu vzkříšeni. Je proto důležité vzpomínat na minulost, abychom z ní čerpali novou mízu, která by sytila současné radostné hlásání evangelia a svědectví o milosrdné lásce.“

V závěru své promluvy se Petrův nástupce zmínil o svém předchůdci Benediktu XV., který intervenoval u tureckého sultána Mehmeta V. a požadoval ukončení masakru Arménů. Oznámil také, že prohlásí sv. Řehoře z Nareku učitelem všeobecné církve.

Svatý Řehoř z Nareku, který žil v letech 950 až 1005, je nejuctívanějším a nejčtenějším arménským světcem. Jeho modlitební knihu, zvanou „Kniha nářků”, uchovává každá arménská rodina hned vedle evangelia...

Titul „učitel církve“ se uděluje některým světcům, jejichž učení a život mají pro život církve mimořádný význam.

Zdroj: www.radiovaticana.cz

Historia magistra vitae, říká stará moudrost.

Ze srdce vycházejí špatné myšlenky, vraždy, cizoložství, smilství, loupeže, křivá svědectví, urážky (Matouš 15, 19), čteme v evangeliu.

Poučme se tedy z historie a zúrodňujme své srdce, své nitro, abychom ani v malém nedávali prostor nepřítelství, nenávisti a odplatě, ale pěstovali lásku k pravdě a spravedlnosti, doplněné o milosrdenství.

P. Bohumír

Ramechap, Nuwarkot, Sindupalchok, Dhading, Makawanpur nebo Sindhuli.

Prioritou záchranných týmů bylo do poslední chvíle vyprošťování lidí zavalených sutí – pořád byla naděje, že žijí. Péče o pozůstalé je však stejně tak naléhavá.

Kromě traumat a stresů ze ztráty domovů a bližních trpí přeživší hladem, nepřízní počasí, nevyhovujícími hygienickými podmínkami a výpadky elektrického proudu, zdroje světla nebo telefonního spojení. Nedostatek osvětlení pomáhají řešit svíčky a zápalky.

Pacienti evakuovaní z nemocnice jsou nyní ošetřováni přímo na ulicích. Zvýšenou pozornost je třeba věnovat dětem, ženám, seniorům a chronicky nemocným osobám, zejména těm, kteří potřebují pravidelné podávání léčiv. Mnoho ze svědků události

Pomoc se dostává do nepálských vesnic

Charitní tým dorazil s pomocí do nepálské vesnice Chautara v oblasti Sindhupalchowk, jak informuje Andreas Zingg, Salesián Dona Bosca. 90 % vesnice bylo zničeno. Zdejší pomoc financuje především Charita Rakousko. Před okresním úřadem je slyšet rozzlobené hlasy přerušované hlasitým křikem. Muži – mladí i staří – se zde shromáždili po té, co ušli několikakilometrové vzdálenosti. Přišli, aby upozornili na situaci ve svých odlehlých vesnicích. Vyprávějí o lidech stále uvězněných v sutinách. Přinášejí se sebou ručně psané poznámky, které dokumentují rozsah zkázy.

Snaží se zorganizovat pomoc, ale neúspěšně. Ředitel okresního úřadu není v kanceláři. Možná někde vyhodnocuje situaci anebo se skrývá před rozhořčeným davem.

Po příchodu do vesnice Chautara zjišťují charitní pracovníci, že „vesnice“ už vlastně neexistuje – vše, co zůstává, je suť. Lidé truchlí. Ti, kteří přežili, tráví noci venku a snášejí neustávající déšť. Zá-

90 % vesnice Chautara bylo zničeno

sobotního zemětřesení potřebuje také terapeutickou péči - jednalo se o nejhorší tragédii za posledních 80 let.

Eleanor Trinchera, programová koordinátorka Caritas Australia, podala bezprostředně po neštěstí svědectví: „Nikdy jsem neviděla takovou zkázu. Zatímco ulice jsou zaplaveny aktivitou a chaosem, kterak se lidé snaží najít své milované a přátele, je město paralyzováno zničenými budovami, zabarikádovanými silnicemi, chybějícím elektrickým proudem a opakujícími se otřesy.“

V terénu pomáhá vedle řady záchranářů, lékařů a dobrovolníků i Caritas Nepal, Caritas India, Caritas Bangladesh, Caritas Pakistan, Caritas Japan, Caritas France a mnoho dalších.

K 1. 5. bylo na kontě Charita pro Nepál 2 487 318,92 Kč. Děkujeme!

soby potravin jsou vyčerpány. Přivezené jídlo přichází právě včas. Dvacetiletý Gyanendra je připraven pomáhat s distribucí. On sám zažil zemětřesení v hlavním městě Káthmándú, kde studuje management. Po dlouhých dvou dnech dostává zprávy od svého otce. Jeho mladší bratr zahynul pod troskami. Stejně tak jeho babička a teta. Jeho matka je vážně zraněna a byla převezena do nemocnice. Od návratu do své vesnice nepřetržitě hledá a holýma rukama z trosek vyhrabává něco z vybavení domácnosti.

Zemětřesení velmi změnilo jeho život. Chce pomoci co největšímu počtu lidí, co to jen půjde, chce pomáhat všem, kdo se ocitli v podobně hrozných situacích. „Stejně jako pomáhá Charita,” říká Gyanendra.

Charita pro Nepál, sbírkový účet 55660022/0800, VS 107, DMS CHARITASVET na číslo 87 777.

Děkujeme za každý i drobný příspěvek.

Dvacetiletý Gyanendra rozhodnutý pomáhat těm, které se zasáhlo zemětřesení

Haiti - cholera řadí i pět let po ničivém zemětřesení

Nedostatek pitné vody, hlad, provizorní stanové osady, kde lidé umírají na cholery, a strach z dalšího zemětřesení. Takové je Haiti dnes, pět let po ničivém zemětřesení. Tamním obyvatelům pomáhají humanitární pracovníci z Arcidiecézní charity Olomouc. Pomocnou ruku jim podali poprvé před deseti lety.

Následky zemětřesení v roce 2010 byly děsivé. V Léogane, 15 kilometrů od hlavního města, se zřítlo 80 % budov a další včetně nemocnic, úřadů i prezidentského paláce padly i přímo v hlavním městě, které bylo střediskem všeho dění v zemi. Nejvíce

bylo postiženo pobřeží, kde dodnes stojí města duchů, původní obyvatelé se tam totiž bojí vrátit. Někteří tak migrovali na venkov za svými příbuznými. Potraviny a voda ve vesnicích však nestačí pro větší počet obyvatel, tamní Haitťany proto sužuje hlad a nedostatek pitné vody. Mnoho dalších obyvatel hlavního města dosud přebývá v provizorních stanových slumech. Tam panují otřesné hygienické podmínky, někteří lidé tak umírají na cholery.

Situace je alarmující i v těchto dnech. Podle zpráv z webu Haiti Libre od 1. ledna do konce března tohoto roku haitské minister-

Rozhovor s pracovníkem Charity Nepál Prakashem Khadhou

O situaci v okamžicích zemětřesení v Nepálu, i o současných problémech obyvatel Nepálu hovoříme s pracovníkem Charity Nepál Prakashem Khadhou, který poskytl den po ničivém zemětřesení o aktuální situaci ve své zemi.

Co přesně se dělo v sobotu 25. dubna?

V Nepálu jsme zažili největší zemětřesení za více jak 80 let. Ničilo vše, majetek i lidské životy. Poté jsme zaznamenali přes šedesát následných velkých otřesů. Lidé panikařili a spousta z nich skončila na ulici. Problém je, že může začít brzy pršet, slyšeli jsme z jiných částí země, že tam se už tak děje, takže lidé jsou v obtížné situaci. Nemají zásoby léků ani elektřinu. Nefungují jim ani mobilní telefony.

Jak jste prožíval okamžiky, kdy zemětřesení poprvé udeřilo?

Zemětřesení tohoto typu jsem zažil poprvé v životě. Menší otřesy

půdy jsme tu už měli, takže z počátku jsem si myslel, že je to normální. Pak ale otřesy začaly být silné a opravdu dlouhé. Viděli jsme padat domy. Není co dodat, ta děsivá situace nám brala slova.

Čím žijí lidé v ulicích Káthmándú nyní?

Lidé tam žijí ve stanech. Poslední noc jsme viděli spoustu malých skupin lidí, kteří takto přebývali v různých částech města. Dnes se všichni snaží seskupit dohromady, takže je pro nás snadnější jim pomoci. Po stanech je nyní velká poptávka.

Přestože záchranné týmy vyrazily do různých částí země, stále nemáme jasný obrázek o tom, v jakém stavu Nepál je. Lidé mají hlad, nemají kde spát, přišli o domov. Cesty jsou zablokované. Tohle jsou hlavní výzvy, které se právě snažíme vyřešit.

web CHČR

Charitní pracovníci dorazili do odlehlejších oblastí v Nepálu

Zástupci Charit působící v Nepálu a zajišťující pomoc lidem zasažených zemětřesením hlásí, že vesnice v odlehlých oblastech Nepálu byly zemětřesením naprosto zničeny.

Stefen Teplan z Charity Německo informuje z Pokhari Danda v oblasti Gorkha, vzdáleného 15 km od epicentra: „60 procent obce je zničeno. Více než potraviny a vodu potřebují místní nejvíce nějaký dočasný přístřešek, který je ochrání před monzunovými dešti.“

I další týmy postupně zjišťují plný rozsah katastrofy. Počet obětí zemětřesení o síle 7,9 vzrostl na 6000 a asi tisíc osob je stále nezvěstných. Více než 130 000 domů bylo zničeno a 85 000 domů částečně poškozeno. Zasaženo bylo 30 ze 75 okresů v zemi, což zahrnuje i oblasti hor a kopců, tedy místa, kde žije rozptýlené venkovské obyvatelstvo.

Charity prozatím pomohly 4000 rodin v údolí Káthmándú, kam dodaly plachty, deky a potraviny. Charitní týmy dorazily rovněž do některých z nejpostiženějších venkovských oblastí, jako jsou Gorkha, Sindapalchowk, Nuwakot a Kavre.

„Každý tým je složený ze zkušených odborníků,“ říká otec Pius Perumana SJ, ředitel Charity Nepál. „Dokáží vyhodnotit, co lidé potřebují nejvíce.“ V současné době je prioritou zajištění přístřeší. Ve městě Sangachowk či Karve začali místní lidé dokonce budovat své vlastní dočasné přístřeší.

„Lidé, kteří přišli o své domovy, jsou vystaveni dešti a chladnému nočnímu počasí. Potřebují solidaritu ze strany mezinárodního společenství,“ říká Angan Baj, zástupce Charity Indie, který má

na starosti reakce na krizové události. Jako člen charitního týmu dorazil do vesnice v oblasti Gorkha.

I v těchto oblastech plánují Charity poskytovat zejména jídlo, čistou vodu a poradenství. Generální tajemník Caritas Internationalis Michel Roy říká, Charity z celého světa zaplavily dary a projevy solidarity. Členové CI se během prvních dnů po zemětřesení zavázali poskytnout více než tři miliony eur.

Charita ČR děkuje všem dárčům, kteří přispívají na její **sbírkové konto** číslo 55660022/0800, VS 107 či posílají dárčovské SMS ve tvaru **DMS CHARITASVET na číslo 87 777**.

Pracovníci Charity hovoří s lidmi, kteří potřebují pomoc po zemětřesení v Nepálu

Deset tisíc přístřešků a tři tisíce plachet financovaných americkou charitní organizací CRS (Catholic Relief Services) je ještě na cestě z Dubaje. Mnozí tak i nadále přespávají na ulicích. Pracovníci Caritas Nepal mezi zachráněné zatím rozdávají jídlo, stany a cely, které jsou na místě dostupné. Především v noci mají chránit před nízkými teplotami pohybujícími se okolo 11–15 °C. Situaci aktuálně znesnadňuje déšť. Ani po třech dnech od neštěstí ještě není stav města stabilizovaný.

Dle posledních údajů si zemětřesení vyžádalo již více než 7 000 obětí, dalších 12 000 lidí je zraněno. Menší měrou byly zasaženy i další oblasti Nepálu jako je Bhaktapur, Lalitpur, Raswa, Kavre, Dolakha, Gorkha,

ZPRÁVY Z DIECÉZE

Jak efektivně a profesionálně zvládnout konflikt

Konflikt (z latinského conflagó, conflictum), hádku, střet zájmů, citů, či hodnot zažil každý z nás. Pro některé může být možná kořením života, pro většinu lidí je však spíše nepříjemnou situací, která nám může zničit vztahy na pracovišti, s přáteli, se sousedy nebo s životními partnery. Konflikty se nevyhýbají ani klientům a pracovníkům našich služeb. Je možné je ale úspěšně řešit, pokud máme dobré nástroje. Ty nám pomohou zvládnout emoce, pochopit jeden druhého a možná přijít na řešení, které jsme sami předtím neviděli.

Jedním z takových účinných nástrojů, které umí řešit spory je mediace. Jde o alternativní způsob řešení konfliktů, který plně zapojuje znesvářené strany (řekněme dva „klokany“) do procesu řešení a pomáhá jim usnadňovat komunikaci. Po celou dobu řešení konfliktu provází „klokany“ odborník – mediátor. Vytváří jim prostředníka, který není soudcem, ani nerozhoduje o tom, co je správné a co nikoliv, nikoho z nich nehodnotí, ale dbá o proces nedorozumění mezi „klokany“ a o výsledné řešení, které je navrženo a podporováno všemi zúčastněnými. Mediátor není v konfliktu mocensky ani citově zaangažován.

Mediace je v ČR šířena již od počátku 90. let a přivezli ji k nám mediátoři z USA. Díky nim byla rozšířena na univerzitní a nestátní úrovni v celé oblasti mimosoudního vyjednávání. Nyní se dokonce učí na několika fakultách českých univerzit jako jedna z možných metod řešení konfliktů. V mnoha případech je využívána jako jedna z metod sociální práce. Častým komentářem „klokanů“ v mediaci je: „Kdybychom o vás věděli dříve, možná bychom se ani

nerozváděli...“

V rámci projektu Arcidiecézní charity Olomouc „Pokračujeme v kvalitě“ (reg. č. CZ.1.04/3.1.03/A7.00113), který byl podpořen z Evropského sociálního fondu prostřednictvím Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost, jsme měli možnost projít mediačním výcvikem a stát se vyškoleným mediátorem. Výcvik vedly lektorky z Asociace mediátorů ČR, o.s. Mgr. Elena Mešková a Helena Stöhrová, které se nám snažily po celou dobu výcviku předat své profesní zkušenosti a dovednosti získané dlouholetým působením v oblasti mediace. Často jsme zažili krušné chvíle při nácviku mediační kauzy, protože to, co vypadá jako velmi jednoduché, když je předvedeno profesionálem, je při provádění vlastní osobou, tedy prozatím nezkušeným členem výcviku, nesmírně obtížné. Každý den výcviku byl vždy obohacujícím a podnětným setkáním s kolegy, kteří pracují ve službách olomoucké diecéze a nakonec jsme si zdárně poradili i se závěrečným testem.

Po absolvování výcviku jsme se zařadili mezi 350 vyškolených mediátorů, ale abychom byli opravdu profesionálními mediátory, musíme ujit ještě velký kus cesty. Nicméně mediační techniky můžeme začít využívat v rámci našich služeb již nyní. Mohou nám být velmi nápomocny právě při konfliktech pracovníků i klientů. Doufejme, že se nám to bude dařit co nejlépe a naši „klokani“, ať už to bude kdokoliv, najdou cestu ke vzájemnému porozumění, toleranci a respektu k druhému. Jak říká Albert Einstein: „Mír nemůže být držen násilím, může jej být dosaženo pouze porozuměním.“ Zkusme na tom pracovat.

Jitka Richterová,
projektové oddělení ACHO

Blahopřání k narozeninám

V tomto období oslaví své životní jubileum hned dva ředitele: **22. února byl slavný den pro Mgr. Jiřího Borika**, ředitele Hospice na Svatém Kopečku a **8. května bude slavit narozeniny ing. František Hynek**, ředitel Charity Prostějov.

Oběma našim milým kolegům přejeme do dalších let hojnost Božího požehnání při jejich náročné práci i v soukromém životě. Těž i pevné zdraví, radost a dobré přátele vždy nablízku.

Z FARNÍCH A OBLASTNÍCH CHARIT

Oblastní charita Bystřice pod Hostýnem

Velehrad: 24. - 27. března 2015

Pracovníci Charit měli i letos možnost zúčastnit se duchovní obnovy na Velehradě. Protože tuto charitní „akci“ mají pracovníci naší Charity v oblibě, každoročně se jí účastní. Těší se na duchovní odpočinek, na zastavení se právě v době postní před Velikonoce a na utřebení si myšlenek.

Duchovní obnovu vedl P. Bohumír Vitásek. Připravil pro nás téma „Zůstávat v Ježíšově lásce“. Každý den jsme začínali ranními chválami. Po snídani následovaly promluvy s krátkými přestávkami k meditaci a modlitbě. Před obědem jsme se setkávali v kapli před svatostánkem ke mši svaté. Příjemné jarní počasí nám umožnilo odpolední klid strávit procházkami v přírodě

a nově zrekonstruovaném prostoru kolem baziliky. Odpoledne probíhaly opět promluvy, večer patřil adoraci nebo křížové cestě v zahradě Stojanova. Po večeri jsme se scházeli ke konferenci, kde jsme otvírali zajímavá témata.

Poděkování patří všem zúčastněným pracovníkům z Charit Zlín, Hranice, Uherské Hradiště, Havlíčkův Brod a Bystřice pod Hostýnem, ale hlavně otci Bohumírovi za předem promyšlené a velmi pěkně připravené téma a také za ochotu strávit čas duchovními rozhovory s možností předvelikonoční zpovědi. Díky patří také našemu vedení za umožnění účasti na duchovní obnově a také řádovým sestrám a obsluze Stojanova za perfektní servis.

Marketa Bucková

Charita Svaté rodiny Nový Hrozenkov

Návštěva maminek a dětí ve stacionáři Slunečnice

Do Denního stacionáře Slunečnice v Halenkově zveme již pravidelně každý týden také veřejnost. Připravený program může veřejnost využít v jeden čas s našimi uživateli. Umožňujeme tak mj. setkávání lidí, kteří by se možná v běžném životě ani nepotkali. Věříme totiž, že toto sblížování veřejnosti a uživatelů naší služby má smysl a nesmírně obohacuje obě strany. Mnoho uživatelů k nám přichází s cílem trávit čas ve společnosti druhých lidí a předcházet tak sociální izolaci, která je při osamění v domácnosti tak častá. V úterý 24. března se tato myšlenka uskutečnila i s mezigeneračním rozměrem. Na výrobu velikonočních dekorací z březového proutí přišlo 8 maminek se svými malými dětmi či miminky. Po usazení ve společenské místnosti jsme se pustili do vytváření věnečku z březového proutí, na který jsme usadili již přichystaná kuřátka z vlny a ozdobili ho pestrou dekorací. Některé naše paní uživatelky se rády do této společnosti a k tvoření přidaly. Největší radost nám

i uživatelkám ovšem dělaly děti. Tříměsíční Kateřinka, která již nemá babičku, tak mohla být na alespoň malou chvíli v náručí jedné z babiček. Všem nám toto setkání seniorů s dětmi působilo velkou radost a úsměv na tvářích jak nás zaměstnanců a uživatelek, tak i dětí a maminek.

*Mgr. Ludmila Heriánová,
vedoucí Denního stacionáře
Slunečnice*

Vítání jara

Aby si k nám do Domu pokojného stáří v Novém Hrozenkově i letos našlo Jaro cestu, nenechali jsme nic náhodě. Společnými silami jsme vyrobili Morenu – symbol zimy a v pátek 20. března, téměř v první jarní den, jsme ji šli vyprovodit na její „poslední cestu“.

Že to není „dáma“ kdovíjak krásná, je jasné už podle použitého materiálu: staré seno, tráva, větvičky, oparáděná náhrdelníkem z vyfouknutých vajec. Všecko to symbolizuje smrt a neštěstí. Na

rozloučenou jsme ji zapálili, aby bylo jasné, že už s ní dál nepočítáme, a hodili ji do Bečvy. Na cestu jí znělo říkadlo: „Smrt už jsme vynesli, nové léto přinesli. Smrt plave po vodě, nové léto k nám jede.“

Podle toho, jak je pěkně, zdá se, že se to povedlo.

*Marie Surá,
vedoucí pobytových služeb*

Do první, tzv. naléhavé fáze pomoci se zapojí také česká Charita. „Z výtěžku sbírky zakoupíme potravinové balíčky, hygienické balíčky a také léky pro chronicky nemocné. Pokud to výnos sbírky dovolí, budeme uvažovat o poskytnutí psychosociální pomoci na místě,“ popisuje Lukáš Laube z Charity ČR, jak naloží s výnosem finanční sbírky. „Všechno tento materiál bude nakoupen v blízkém okolí, což je výhodné z mnoha důvodů, mj. odpadnou vysoké náklady na dopravu,“ upřesňuje Laube.

„Neuvažujeme zatím o vyslání vlastního člověka. Pokud jsou na místě zástupci sesterských Charit, je to pro nás dostatečná záruka. Jsme platnými členy celosvětové charitní rodiny a jsme zvyklí si pomáhat,“ dodává Laube.

Nepálem otřáslo 25. dubna ničivé zemětřesení o síle 7,9 stupně Richterovy škály. Neštěstí si vyžádalo několik tisíc obětí, mnoho zraněných a obrovské materiální škody. Podle odhadů jde o nejhorší zemětřesení v Nepálu za posledních 80 let.

Charita ČR vyhlásila veřejnou sbírku, číslo účtu **55660022/0800** u České spořitelny, **variabilní symbol 107**. Současně uvolnila ze svých zdrojů na pomoc Nepálu částku 200 000 Kč.

Pomoci můžete rovněž zasláním **dárcovské SMS ve tvaru DMS CHARITASVET na číslo 87 777**.

ACHO posílá do Nepálu 100 tisíc korun

Přes pět tisíc. Tolik lidských životů si vyžádalo sobotní zemětřesení v Nepálu. Toto číslo se každým okamžikem může zvýšit. Na místě navíc hrozí další otřesy půdy. Lidé mají strach vrátit se domů, pokud jejich dům ještě stojí. V hlavním městě Káthmándú vznikají provizorní stanové osady, kde lidé čelí nedostatku jídla a pitné vody. Arcidiecézní charita Olomouc (ACHO) v pondělí uvolnila 100 tisíc korun ze svého nouzového fondu a posílá je na místo katastrofy.

Nyní je prioritou pomoci přeživším, kteří přišli o střechu nad hlavou a zůstali na ulici, kde se teplota v noci pohybuje mezi 11-15 °C. „Obětím zemětřesení musíme v první řadě dodat jídlo a také provizorní přístřeší. Výzvou bude i zajištění pitné vody a sanitace,“ přibližuje vedoucí humanitárních pracovníků Arcidiecézní charity Olomouc Martin Zamazal. Podle něj nyní míří z Arcidiecézní charity Olomouc do Nepálu 100 tisíc korun. Tato částka se připojí k dalším 200 tisícům korun, které na místo katastrofy posílá i Charita ČR, ta vyhlásila rovněž veřejnou sbírku. Charita začala poskytovat pomoc v Nepálu ihned po katastrofě. „Na místě působí několik desítek charit-

(Cena DMS je 30 Kč. Charita ČR obdrží 28,50 Kč, službu provozuje Fórum dárců.)

Kontakt: Lukáš Laube, humanitární pomoc a rozvojová spolupráce, tel. 733 676 677, lukas.laube@charita.cz

*Jan Oulík a František Coufal,
oddělení pro tisk a komunikaci CHČR*

ních spolupracovníků, kteří znají tamní situaci a potřeby lidí. Proto jsme mohli začít pomáhat ihned a efektivně, aniž bychom do Nepálu vyslali svoje lidi z Česka,“ dodává Zamazal a zmínil třeba Charitu Nepál. Ta rozdává v místech neštěstí stany, nepromokavé celtky a jídlo. Přímo v Nepálu působila ještě před zemětřesením australská Charita. Pomocnou ruku tam podávají i pracovníci několika evropských Charit a také americká Charita - CRS.

Ničivé zemětřesení o síle 7,9 stupně Richterovy škály zasáhlo Nepál v sobotu 25. dubna. „Tak silné zemětřesení jsem za celý svůj život nezažil. Naštěstí se země začala otřásat během dne a lidé měli volno, takže spousta z nich vyrazila ven,“ tvrdí ředitel Charity Nepal Fr. Pius Perumana S.J. s tím, že v noci uprostřed pracovního týdne by obětí bylo mnohem víc. Nepál a jeho sousední oblasti jsou známé seizmickými aktivitami, ovšem ne tak velké intenzity.

*Karolína Opatřilová,
tiskové odd. ACHO*

by měla přispět k budování profesní hrdosti, která však začíná u samotných sociálních pracovníků. Jsou odborníky, kteří disponují obrovským praktickým know-how získaným často letitými zkušenostmi. Sami si to ale často neuvědomují, neumí tyto věci pojmenovat a neradi se zapojují do odborných diskuzí. Přitom mnozí z nich mají i akademické vzdělání. Doufám, že se tohle změní s mladými sociálními pracovníky, kteří jsou sebevědomější a dravější, a mohou změnit podobu diskurzu o tom,

Svět na talíři - Mexiko

Ve středu 25. března jsme měli díky Centru na podporu integrace cizinců pro Olomoucký kraj možnost ochutnat mexickou kuchyni. Pod vedením Jakuba, který v Mexiku strávil rok jako dobrovolník, jsme společně připravili mole poblano, tortilly, guacamole a smažené banány. Jakub vaření i konzumaci doprovodil velice zajímavým povídáním a všichni si odnesli příjemné nejen kulinářské zážitky. Doufáme, že podobnou akci v jídelně CARITAS – VOŠs Olomouc brzy zopakujeme.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Mole poblano, omáčka, která obsahuje asi 20 ingrediencí, mezi nimi tradiční chilli papričky a hořkou čokoládu, se servíruje s kuřecím masem a tortillami.

kým jako sociální pracovníci jsme. Z vlastní zkušenosti vím, že mají chuť učit se od starších a zkušenějších, nastartovat mezigenerační dialog a zároveň mají správnou dávku drzosti, aby se projeví i ve veřejné diskuzi. Vnímám obrovský potenciál, který nesou právě pro budování profesní hrdosti a jako pedagog je v tom chci maximálně podpořit.

Eva Bělocká,
oddělení komunikace

Jakub učí účastníky připravit těsto na tradiční tortilly.

Jakub seznamuje účastníky s mexickou kuchyní. Zatím jen teoreticky.

HUMANITÁRNÍ POMOC

Charitní týmy pomáhají obětem zemětřesení v Nepálu

V Nepálu, který 25. dubna zasáhlo velké zemětřesení, již pracují týmy několika Charit. Kromě místní Caritas Nepal, jejíž členové od začátku poskytují obětem zemětřesení především jídlo a provizorní přístřeší, působí na místě americká CRS, záchranné týmy Caritas Australia a Caritas New Zealand, a anglická CAFOD. V rámci této celosvětové „charitní rodiny“ se zapojila také Charita ČR, která ihned vyhlásila veřejnou sbírku a současně na okamžitou pomoc uvolnila částku 200 000 Kč. Podle informací z Kathamandu jsou na místě nejvíce potřeba pitná voda, potraviny a provizorní bydlení. S touto výbavou na místo dorazily záchranné týmy zahraničních Charit. Například sesterská CRS (americká Charita) dováží do oblasti deky a zároveň vyčlenila 725 tisíc dolarů (více než 18 milionů korun). Na místě jsou i pracovníci australské Charity, kteří působili v oblasti i před zemětřesením. Zajišťují základní životní potřeby a zároveň zjišťují další možné formy pomoci.

Charita Olomouc

Na Ekojarmarku se představila kavárna lidí s duševním onemocněním

V pátek 1. května 2015 se na olomouckém Ekojarmarku představilo charitní středisko sv. Vincence pro lidi s duševním onemocněním. Nabízelo rukodělné výrobky nebo Fair trade výrobky z Bezbariérové tréninkové kavárny, jedné ze služeb střediska. Ve stánku si hosté mohli objednat Fair trade kávu, čokoládu nebo čaj. Čekalo na ně i množství netradičních, ručně zhotovených výrobků. Vybírat si mohli mezi šperky, ozdobami, keramikou či skleněnými předměty. „Zakoupením dobrot nebo drobných dávků nepotěšili hosté pouze sebe, ale přispěli i na dobrou

věc. Z prodeje podporujeme naše služby, které se věnují lidem s duševním onemocněním,“ přiblížila smysl prodeje Milena Brzobohatá, vedoucí charitního střediska. Středisko sv. Vincence je jedním z pěti středisek Charity Olomouc nabízejících sociální služby. Jeho součástí je Bezbariérová tréninková kavárna, která je otevřena během celého roku ve Wurmově ulici v Olomouci.

Martin Rejšek

Charita Svitavy

Dar absolventů svitavského gymnázia pomůže klientům

Pátek 3. března byl pro svitavskou Charitu opravdu významným dnem. Od organizátorů prvního Absolventského plesu Gymnázia ve Svitavách jsme získali výtěžek tohoto plesu ve výši 32 530 Kč.

Symbolický šek převzala ředitelka Charity Svitavy Blanka Homolová od Petry Jelínkové a ředitele gymnázia PaedDr. Bc. Milana Báčí.

Finanční prostředky Charita Svitavy využije na zajištění rehabilitačních pomůcek pro klienty, zvláště na obnovu zařízení tělocvičny Světlaný – centra denních služeb.

Bc. David Šmída
Autor fotografie: Milan Báča

Křížová cesta je symbolikou pro životní pouť

Během postní doby se ve dvou svitavských kostelech konaly křížové cesty. Na jednu z nich se vydala i Charita Svitavy. Organizátoři letošní křížové cesty vycházeli z toho, že bez Boží pomoci nemá dílo, ani charitní, kýžený úspěch. Obsah Křížové cesty je symbolikou pro životní cesty, pro cesty díla s různými záměry. Lze z ní brát sílu pro lidské konání a inspiraci pro spolupráci s Božími záměry. Každý rok tedy účastníci křížové cesty hledají texty, které by je obohatily. Letos, v rámci komunikace mezi pastorač-

ními asistenty, z mnoha textů přišla na řadu křížová cesta Pro Charitu. Pracovníci Charity, dobrovolníci i náhodní účastníci se společně sešli před začátkem cesty a rozdělili si jednotlivá čtení. Kdo není zvyklý číst nebo nechtěl, mohl se účastnit jako doprovod. Společně prožítá půlhodina v předvelikonočním půstu pomohla vzájemnému sdílení i v mlčení na cestě, v doprovázení našeho Pána Ježíše Krista.

Miriam Holubcová

Světový den autismu

Pracovníci Charity Svitavy i někteří klienti se 2. dubna zúčastnili Světového dne povědomí o autismu a jejich trička svítily modře...

Vyjadřujeme tak podporu lidem s poruchou autistického spektra.

Bc. David Šmída

Charita Šternberk

Bílá sobota na Státním hradě Šternberk

Město Šternberk leží na úpatí podhůří Nízkého Jeseníku a má dvě velké dominanty, kostel Zvěstování Panny Marie s obnovenými freskami a Státní hrad Šternberk. Zde na hradě se pravidelně, již mnoho let konají Vánoční a Velikonoční jarmarky. Těchto aktivit se od samého počátku účastníme i my – pracovníci a dobrovolníci Charity Šternberk. Máme k dispozici hradní sál. Při vstupu dovnitř je na první pohled zřejmé charitní logo i prezentace charitních služeb. V letošním roce jsme připravili 6 výtvarných dílen a také prodej našich výrobků. Akce vypukla v 10 hod. dopoledne a za chvíli byly naše prostory zaplněny dětmi, jejich rodiči nebo prarodiči. Všechny dílničky spojovala velikonoční tematika. Na výběr byla mož-

nost vyrobit si ptáčka v hnízdečku, vymalovat si keramickou kraslici, vytvořit velikonoční dekoraci se zájčkem, namalovat si perníkové vajíčko nebo srdíčko. Tyto dílničky připravily dobrovolnice z Klubu Želva. Pracovnice Centra denních služeb Rozkvět připravily pro změnu proutěné hnízdo, do kterého děti vkládaly kuřátko či vajíčko a ozdobné velikonoční věnečky. Měli jsme i zájemce o zakoupení veselého prostírání pro děti, plstěných korálů a dalších výrobků z plsti, pedigu, textilních hraček. Prodej těchto krásných věcí mívá na starosti paní F., dlouholetá dobrovolnice Klubu Želva, která vnáší do výroby již profesionální úroveň i lásku a nadšení. „Každý rok se těším na Velikonoční jarmark, mám radost, když se naše výrobky prodávají,“ zazněla její slova.

Oslovila jsem kastelánku hradu paní Helenu Gottwaldovou: „S touto akcí jsme začali cca před 10 lety. Původně byla historií a tradicím spojených s Velikonocemi věnována výstava v podhradí, kterou posléze nahradil velikonočně vyzdobený hrad. Prohlídky jsou zaměřeny na historii křesťanských svátků s ukázkami kraslic, perníků, jídla, pomlázkou a připomenutím velikonočních zvyků. Dětský jarmark umožní dětem a jejich rodičům vyrobit si drobné velikonoční dekorace. Jarmark je doplněn ukázkami dravých ptáků nebo vystoupením folklorních souborů.“

Na mou otázku „Jak vnímáte spolupráci s Charitou Šternberk?“ paní kastelánka odpověděla takto: „Spolupráce s Charitou Šternberk nám zaručuje profesionální přístup a nápaditost v každoroční přípravě dekorací.“

To vše se odehrálo na Bílou sobotu – tedy 4. dubna 2015. Bílá barva nebyla jen v názvu dne, ale symbolizoval ji také poletující sníh nad malovanými perníčky, které jsem si odnášela domů. Možnosti navštívit Velikonoční jarmark využilo 480 dětí a dospělých.

Moje poděkování patří 6 pracovnícím naší Charity Šternberk a také 5 dobrovolnicím, které vytvořily dětem i rodičům krásnou předzvěst Božího hodu velikonočního a jejich domovy mohly být vyzdobeny velikonočními dekoracemi.

*Bc. Pavlína Vyvozilová,
ředitelka*

Oblastní charita Uherský Brod

Společný dialog mezi Arcidiecézní charitou Trnava a Oblastní charitou UB

Dne 5. března 2015 se konalo setkání mezi zástupci ze slovenské Arcidiecézní charity Trnava a Oblastní charity Uherský Brod na téma možné spolupráce založené na výměně zkušeností, vzájemného poznávání a navázání přátelských sousedských vztahů. Probírali jsme otázky, které mohou vést ke zkvalitnění poskytování sociálních služeb, dělili se o své zkušenosti ze spolupráce např. se státní správou a samosprávou, s farnostmi, dobrovolníky, donátory, o aktivitách nad rámec zákonných povinností, apod. V průběhu tohoto setkání proběhlo žehnání devíti nových automobilů pro pečovatelské služby, které byly pořízeny z akce Ministerstva práce a sociálních věcí, z programu Rozvoj a obnova materiálně technické základny sociálních služeb. Nové vozy požehnal P. Petr Hofírek, farář z Dolního Němčí.

V Olomouci strávily americké studentky Brescia University (BU) a Owensboro Community and Technical College (OCTC) dva týdny. Od zahájení spolupráce v roce 2011 je to vůbec poprvé, kdy CARITAS - VOŠs Olomouc hostí studentky z amerického státu Kentucky. Kromě návštěvy Olomouce a poznávání sociálního systému ČR přivítali návštěvu vedenou Dr. LeAnn

Do happeningu na Horním náměstí se zapojili studenti i vyučující a oslovili veřejnost s cílem přiblížit úlohu sociální práce ve společnosti.

Howell, vedoucí katedry sociální práce na BU, i na magistrátu města či v neziskových organizacích v Olomouci, Ostravě, Jablunkově atd. Na programu byla i návštěva polského Krakova a koncentračního tábora v Osvětimi.

*Eva Bělocká,
oddělení komunikace*

Mgr. Martin Bednář, Ph.D., ředitel CARITAS – VOŠs Olomouc vysvětluje občanům Olomouce, co pro ně mohou udělat sociální pracovníci.

Je potřeba budovat profesní hrdost

Dr. LeAnn Howell, vedoucí katedry sociální práce na Brescia University představila studentům a odborné veřejnosti komunitní práci v kontextu USA.

Sociální pracovnice zůstává v české společnosti nejčastěji spojována s obrázkem paní Zubaté, která necitlivým způsobem odvádí Kolju ve stejnojmenném filmu Jana a Zdeňka Svěrákových. Skvělou příležitostí k osvětě přináší Mezinárodní den sociální práce, který se slaví vždy třetí březnové úterý. Letos připadl na **17. března** a CARITAS – Vyšší odborná škola sociální Olomouc připravila nejen **přednášku o komunitní práci v USA** pro studenty a odbornou veřejnost, ale také **happening v ulicích**, při kterém oslovila Olomoučany. S barevnými balónky, které nesly důležité lidské hodnoty jako domov, láska, zdraví atd., oslovovali studenti a vyučující CARITAS - VOŠs kolemjdoucí na olomouckém Horním náměstí. Zároveň s balónky jim podávali i špendlík, kterým měli některý z nich propíchnout. Cílem bylo předat myšlenku, že ne všechno je v našich životech automatické a přijít o to může být dilem okamžiku. Sociální pracovníci jsou tu pak proto, aby zasáhli a pomohli lidem znovu nabýt základní lidské hodnoty.

Programu se účastnila i **doc. PaedDr. Tatiana Matulayová, Ph.D.**, která se dlouhodobě věnuje sociální práci a akademickému vzdělávání sociálních pracovníků a odpověděla nám na několik otázek.

Jak vnímáte Mezinárodní den sociální práce? Má podle vás smysl?

TM: Každá příležitost, kdy se sociální pracovníci na chvíli zastaví a zamyslí se nad významem své profese, je přínosná. Mezinárodní den sociální práce k tomu přímo vybízí. Pokud navíc dojde i k oslovení veřejnosti, jako tomu bylo na olomouckém náměstí, jsem jen a jen ráda. Sociální práce a profese sociálních pracovníků je v našich končinách pořád vnímána značně negativně a skepticky a každá akce, která vede k boření těchto mýtů je proto důležitá. Myslím, že olomoucký happening byl velice dobrým příkladem, protože ukázal lidem nejen to, že i oni sami se mohou snadno stát klienty sociálních pracovníků, ale i komplexnost sociální práce.

Slaví se Mezinárodní den sociální práce i v jiných zemích?

TM: Nemám kompletní přehled o tom, jak a kde se Mezinárodní den sociální práce slaví. Od německých kolegů vím, že si jej připomínají a k tomuto dni různé akce pořádají. Naopak například ve Francii jsem nic takového nezaznamenala. Vysvětluji si to tím, že mají funkční profesní organizaci, které na budování profese sociálního pracovníka pracuje soustavně. V České republice i na Slovensku to zatím postrádám a o to důležitější se mi zdá využít příležitosti, kterou tento den nabízí. Doufám, že vaše letošní akce se stane odrazovým můstkem pro nadcházející roky a příští rok třeba nabude ještě větších rozměrů.

Hodně mluvíte o budování profese. Co to konkrétně znamená?

TM: Budování profese má samozřejmě více rozměrů. Jedním z nich je již zmiňovaná profesní organizace, která bude prosazovat společné hodnoty, vytvářet etický rámec a dohlížet na jeho dodržování či vyvolávat diskuzi o aktuálních tématech. Tím

Dále jsem byla v azylovém ubytování pro matky s dětmi, i v naší občanské poradně. Tady jsem viděla kvalitní zázemí pro všechny, kteří potřebují pomoc. Nejvíce času jsem, v době seznamování se, strávila s uživateli centra denních služeb. A je tomu tak doposud. Tady mám hodně radosti s našimi seniory. Pomáhají si a spolupracují, každý se snaží v sebeobsluze dělat co nejvíce. Je prima vidět, když přijde někdo nový, jak rychle se začlení mezi ostatní a těší se k nám. Ostatní spolupracovnice byly trpělivé při mém zaučování, tak díky, děvčata. Mojí další starostí je setkávání seniorů ať už duchovní, s modlitbou, či jen tak, s vyprávěním. Na největším zlínském sídlišti máme každou středu čas s modlitbou. Přibývá nás a máme se rády. Také v jednom z domů s pečovatelskou službou v cent-

ru města se setkáváme. Jde o dům s větším počtem bytů, což s sebou nese i občasně trable. Mrzí mě, když se spolu staré paní nemají rády a nedokážou se domluvit. O to víc mě potěší, když se překonají a na společné setkání přijdou. Také chodím do nemocnice a navštěvuji nemocné u nich doma, tak mě potěší, když se vzájemně setkávají, modlí se a pomáhají si. Přidám ještě perličku z jedné návštěvy 99leté paní. Řekla mi: „Mladá paní /je mi přes padesát/ já vám nevím, co to se mnou je. Včera jsem hodinu žehlila a dnes mě moc bolí ruce. Tak nevím, jsem nemocná, nebo už je to stáří?“

**+Noela Frolková,
pastorační asistentka**

Tříkrálové peníze stále pomáhají

Z prostředků Tříkrálové sbírky je každoročně v Charitě Zlín uskutečňována pomoc lidem, kteří se dostali do svízelné životní situace. V obtížné životní situaci se může ocitnout člověk zcela nečekaně. Pomoc z Tříkrálové sbírky je směřována k lidem zdravotně handicapovaným, osamělým seniorům s nízkými důchody, kteří nemají nikoho blízkého, kdo by je finančně podpořil. Ale také například k těm, kteří přes veškerou svoji snahu nemohou nalézt zaměstnání a jsou odkázáni pouze na dávky podpory.

A tak jsou za pomoc v podobě potravinových balíčků vděčny maminky, převážně samoživitelky, které mají ve své péči malé děti a nachází se v komplikované rodinné situaci. Také sociálně slabí jedinci, kteří si často nemohou vytvořit žádné finanční rezervy, uvítají podporu v případě, že jim například vypoví službu lednička, pračka a z vlastních zdrojů a přes veškerou snahu nejsou schopni tuto situaci řešit. Přijímáme žádosti o pomoc od rodin, které nemohou pokrýt finanční potřeby svých dětí, týkající se výbavy do školy, při zdravotních postiženích dětí jsou to náklady na terapie, léky, zdravotní pomůcky, léčebné výlohy. Zdravotně postiženým lidem je například zakoupení kompenzační pomůcky, zdravotní matrace apod. alespoň částečnou náhradou za omezení, které jim různá zdravotní postižení způsobují.

Setkávám se při své práci s lidmi, jejichž osudy jsou smutné a dojemné, ojedinělé, silné.

Když jsem se seznámila s paní Leou, původem cizinkou, která požádala o pomoc pro svoji krajanuku, netušila jsem, jak emotivní příběh jí život napsal.

Paní Lea žije v malé obci, velmi skromně, je sama, stará se o syna. Když ji jednoho dne kontaktovala pracovnice z úřadu a požádala o pomoc při tlumočení pro paní Emu z jejího rodného jazyka, neměla vůbec ponětí, jak moc se jí, po setkání s krajan-kou, změní život.

Téměř devadesátiletá paní Ema přijela z daleké ciziny za svým jediným synem asi před deseti lety. Po jeho smrti se ocitla úplně sama, bez jediného příbuzného, bez přístřeší nad hlavou, finančních prostředků a znalosti češtiny. Přes veškeré snahy se nepo-

dařilo pro ni vyřídit důchod ani příspěvek na péči jako příslušnici cizího státu. Když ještě žila se svým synem, zajistil právě on péči, finance a vše potřebné. Paní Lea vyprávěla, že po setkání s paní Emou se rozhodla nezištně, z lásky k bližnímu a 'dobrotý srdce', že ji vezme k sobě domů a postará se o ni. Postupně mezi ženami vzniklo hluboké pouto a paní Lea o ni s láskou pečovala. Při seznamovací návštěvě u nich jsem vnímala, a bylo to velmi dojemné, jak vřelý vztah mezi sebou mají. Paní Ema vypadala velmi šťastně a spokojeně, jako by obě ženy žily spolu v domácnosti odjakživa.

Protože paní Lea neměla prostředky na zakoupení toho nejpotřebnějšího vybavení pro starou paní, byla jí poskytnuta pomoc právě z prostředků určených na přímou pomoc sociálně potřebným, za kterou byla nesmírně vděčná. Byli jsme skutečně 'rukou podanou v nesnází'. Když paní Ema zemřela, paní Lea mi v telefonu sdělila, jak moc ji citově obohatila, jaké pro ni bylo štěstí, že se našly a pohnutým hlasem vyjadřovala to, že tato laskavá žena silného ducha pro ni navždy zůstane 'maminkou'. Chtěla jí splnit to jediné, co pro ni ještě mohla udělat. Jejím posledním přáním byl pohřeb s uložením do země. S tím jsme jí mohli pomoci. Když nám bylo doručeno parte, stálo na něm v dolní části napsáno, že se loučí se zemřelou Lea, dcera. Toto na mě hluboce zapůsobilo a vím, že si tento příběh o skromnosti, vzájemném citovém obohacení a nezištnosti budu dlouho pamatovat.

**Mgr. Bronislava Vašáková,
sociální pracovnice**

Tříkrálová sbírka ve Zlíně v roce 2014 vynesla částku 1 480 768 Kč, na projekty Charity Zlín bylo přiděleno 876 023,08 Kč (včetně výnosu DMS a poštovních poukázek), přičemž 626 023,08 Kč, což je 71,5 % z částky k dispozici, bylo přiděleno na projekt Přímá pomoc sociálně potřebným realizovaná ve spolupráci s obcemi a farnostmi. V roce 2015 je prozatím na totožný projekt vyčleněno téměř 50 % z přidělené částky z celkového zlínského výtěžku, jenž je 1 633 184 Kč.

Setkání ředitelů Charit Zlínského kraje

Na pozvání ředitele Oblastní charity Uherský Brod Petra Houště se sešlo ve školicím středisku Charity v Dolním Němčí 13 ředitelů Charit Zlínského kraje, aby i se svými ekonomy projednali problematiku nového způsobu financování poskytovatelů sociálních služeb ze strany Zlínského kraje. Debata byla velmi živá,

zajímavá a nanejvýš věcná. Ředitelé se domluvili i na způsobu podávání připomínek ke sporným bodům. Po jejich zapracování seznámí s výsledkem svého jednání zřizovatele a následně pak kompetentní pracovníky KÚ Zlínského kraje.

Vít Kadlčík

Oblastní charita Uherské Hradiště

Jaro v Labyrintu

Nastalo jaro, je cítit ve vzduchu, máme ho za okny v podobě slunce, jarních kytek, zelené trávy. My v Labyrintu ho vítáme každoročně akcí nazvanou Jaro v Labyrintu a to 1. dubna 2015. A to není žádný apríl! Uživatelé s duševním onemocněním připravují tuto akci společně s námi pracovníky několik dní předem. Tentokrát jsme si připravili nejen občerstvení v podobě velikonoční nádivky nebo sladkého potěšení, což je výborný ananasový moučník s pudinkem, ale součástí bylo i divadelní představení o Kuřátku v obilí. Naše zařízení sociální rehabilitace sídlí v budově mateřské školy a to nás motivovalo k tomu, abychom si pro naše malé přátele připravili kreativní činnosti. A tak jsme zdobili perníková srdíčka, vyráběli kohoutky z umělohmotných lžiček nebo sadili řeřichu. Uvítali jsme je již zmiňovanou pohádkou Kuřátko v obilí, kterou uživatelé ztvárnili také výtvarně v rámci arteterapie. Součástí tohoto představení bylo i povídání o jaru, přírodě a samozřejmě vajíčkách, ze kterých se líhnou nejen kuřátka.

Děti také poznaly mouku z pšenice, žita nebo ovesné vločky. Vy, kteří pohádku dobře znáte, víte, že bylo toto všechno k tématu. V neposlední řadě měli návštěvníci možnost prohlédnout si výrobky našich uživatelů, které si sami prezentovali. Oči všech poutala nádherná hnízdečka z příze tvrzená vodním sklem nebo barevná glycerinová mýdla. Z keramiky byly vyrobené milé dámy kočky, roztomilí králíci nebo krajkové talíře. Hosté k tomu všemu debatovali, popíjeli kávu, dožadovali se receptů připravených pochutin a hlavně jsme společně vytvořili příjemnou atmosféru sdílení, kdy se stírá povědomí o tom, kdo je uživatel, kdo je pracovník a kdo návštěvník zařízení. A že akce byla úspěšná, dokládají i povzbuzující vzkazy v naší návštěvní knize. Pěkné jarní dny přeje za celý tým Labyrintu, jednoho ze středisek uherskohradištské Oblastní charity

**Mgr. Michaela Hubíková,
vedoucí pracovník.**

Charita Vsetín

Charita Vsetín odměnila koledníky Tříkrálové sbírky

V neděli 8. března 2015, za téměř jarního počasí, přijalo pozvání Charity Vsetín více jak sedmdesát koledníků ze Vsetína a okolních obcí k bruslení na zimním stadionu na Lapači. Touto nevšední akcí jim chtěli pořadatelé Tříkrálové sbírky chtěli vyjádřit své poděko-

vání za obětavost a ochotu pomáhat druhým. Cílem této akce bylo nejen odměnit děti, vedoucí skupinek a všechny dobrovolníky, ale také se ještě jednou v tomto roce se všemi setkat. Děti i dospělí si bruslení užívali a prožili tak pěknou sportovní neděli.

V rámci spolupráce CARITAS - VOŠs Olomouc a amerického města Owensboro jsme v pondělí 9. března 2015 přivítali v Olo-

mouci Dr. LeAnn Howell a studentky Kaylu Cayce a Rasheal Charles.

Ještě jednou připomenou, že díky všem dobrovolníkům se podařilo předat radost a vánoční poselství mnoha lidem a rodinám v našem městě a okolních obcích a zároveň vybrat krásnou částku 864 701 Kč. Velmi si toho vážíme a děkujeme.

Z výtěžku sbírky chceme pomoci lidem se zdravotním postižením k získání kompenzačních pomůcek, dále sociálně slabým

rodinám s dětmi i jednotlivcům v tíživé životní situaci. V letošním roce chceme také podpořit Mimoškolní přípravu Sidera, která spolupracuje se školami ve Vsetíně a pomáhá při doučování dětí ze sociálně znevýhodněných rodin.

Chvs

Adaptační kurz nových pracovníků na Svatém Hostýně

Ve dnech 15. - 17. dubna se na Svatém Hostýně uskutečnilo pravidelné dvou a půldenní setkání nových pracovníků Charity. Cílem bylo seznámení těchto pracovníků, ať už byli křesťané, nebo „jinak věřící“, s posláním a cíli Charity, jejími kořeny, zásadami a hodnotami.

Po ranním ubytování kurz zahájil ředitel ACHO p. Václav Kepř společně s prezidentem ACHO P. Bohumilem Vitáskem. Seznámení proběhlo symbolicky. Pomocníkem bylo klubko s provázkem, díky němuž se následně vytvořila síť s mnoha spoji, které symbolizovaly přátelskou spolupráci v celorepublikovém (celo-

světovém) charitním díle ve společenství Římskokatolické církve. Během pobytu na jarním prosluněném Hostýně probíhaly zajímavé bloky přednášek s tématy: struktura Charity, Kodex Charity, poslání, cíle a jak se orientovat v církvi a církevní terminologii, sociální nauka církve, služba v Charitě – pomáhající vztah a duchovní potřeby, které zajistili přednášející P. Bohumír Vitásek, ThLic. Michal Umlauf a Jakub Doležel, ThD. Prezident ACHO nám také blíže představil projekt „Adopce na dálku“ a motivoval nás k práci pro jednotlivé Charity.

Setkání to bylo příjemné a čas jsme netrávili jen přednáškami. Pro účastníky kurzu byla zajištěná nejen prohlídka baziliky Na-

nebevzetí Panny Marie, ale i společenský večer se zpěvem a hrou na kytaru, nebo procházka po okolí Svatého Hostýna.

Každý z účastníků si z tohoto setkání odvezl znalosti v oblasti Kodexu Charity, ale i duchovní hodnoty, které jsou v práci pro charitní dílo nezbytné. Velké díky proto patří všem strůjcům, přednášejícím a duchovním, kteří se podíleli na jeho organizaci. Nejen duchem živ je člověk, proto je třeba poděkovat i za výbornou stravu v restauraci v poutním domě č. 1.

Za účastníky adaptačního kurzu

Bc. Lenka Šerá,
sociální pracovník NZDM Zrnko

Charita Zlín

Návštěva partnerů z polského města Chorzów a slovenského Trenčína

V půli března proběhla Konference o komunitním plánování sociálních služeb v obřadní síni zlínské radnice. Cílem konference bylo předání zkušeností z procesu komunitního plánování sociálních služeb. Konference byla velkým přínosem pro všechny účastníky a poskytovatelé mohli díky tomuto setkání získat další podněty pro svoji činnost.

Hosty této konference byli pracovníci v sociální oblasti jak neziskového tak státního sektoru a také zahraniční hosté.

Z polského partnerského města Chorzów bylo zastoupeno sedm osob:

- Pracovník denního stacionáře sociální pomoci pro seniory a střediska denní podpory pro děti. Stacionář poskytuje stravu pro sociálně slabé seniory a v odpoledních hodinách také pro děti, kterým jsou určeny i volnočasové aktivity spojené s případným doučováním.
- Pracovník střediska pro mentálně postižené osoby a mentálně postižené děti a mládež (Dům sociální péče Republika).
- Pracovník noclehárny a systém péče o osoby bez domova.
- Pracovník střediska pro podporu rodiny - systém pomoci dětem vyžadující náhradní celodenní péči a pomoc v době zletilosti s náhradním bydlením formou bytů hotelového typu. Také zařízení pro matky s dětmi v tíživé situaci.
- Pracovník celodenního střediska sociální pomoci pro seniory s různými typy postižení provozovaného Caritas.

- Pracovníci Centra sociálních iniciativ a Střediska denního pobytu pro osoby postižené demencí, Alzheimerovou chorobou, poradna pro mladé nezaměstnané, MD, seniory, atd.

Z partnerského města Trenčína bylo zastoupeno asi pět osob a účastníci konference byli seznámeni se systémem sociálních služeb na Slovensku, který je podobný systému v České republice. Po ukončení konference zahraniční hosté navštívili vybraná sociální zařízení ve Zlíně. Mezi nimi také Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín, a to v doprovodu pracovníků zlínského magistrátu a také zástupců místních organizací činných v sociálních službách. Zejména zahraniční hosté byli velmi pozorní posluchači a kladli mnoho otázek, týkajících se provozu. Zajímala je např. úhrada za tuto službu, protože v Polsku je podobná služba po dobu tří měsíců zdarma. Velmi se zajímali o sociální práci, personalistiku i provoz, zejména je zaujala bezpečnostní opatření, ale také rozsáhlá administrativa a systém dotací. Hosté odcházeli z našeho zařízení velmi spokojeni. Před sebou měli až do večerních hodin další program návštěv různých zařízení v neziskových organizacích.

Charitní domov pro matky s dětmi v tísni Zlín finančně podporuje statutární město Zlín, Zlínský kraj a dárci.

Mgr. Eva Danielová,
vedoucí Charitního domova pro matky s dětmi v tísni Zlín

Brzy tomu bude šest měsíců, co vykonávám pastorační službu ve zlínské Charitě

Nastoupila jsem do Charity Zlín v listopadu loňského roku. Uplynulé měsíce pro mě znamenaly i velmi silné zážitky.

Jako první se mi představila pečovatelská služba, kdy mi děvčata ukázala jejich práci, přímou péči v terénu. Naši uživatelé mají velmi odlišný způsob života. Od těch, kteří jsou svými rodinami hýčkáni a naši pracovníci jsou jenom doplňující službou, až po ty, pro které je kontakt s našimi děvčaty ten jediný, který mají. Je hodně povzbudivé vidět rodinu, která se dokáže domluvit na péči a aspoň zkusí se o svého blízkého postarat. Některé rodiny tak s námi spolupracují roky, a jak se vyjádřila jedna uživatelka na jejich adresu: „Jsou to moje zlatá děvčata, když přijdou, vím, že to dobře dopadne.“ Poznala jsem také práci při dovozu stravy. Takže nezapomenout klíče, trasu, zaparkovat všude, kde je potřeba, což je ostatně starost všech terénních pracovníků. A být stále milá. Řekla bych, že se jim to daří.